

Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIX. — Wydana i rozesłana dnia 4. października 1914.

Treść : (№ 264 i 265.) 264. Rozporządzenie o zgłaszaniu przedsiębiorstw górniczych celem ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków. — 265. Rozporządzenie, dotyczące zakazu wywozu i przewozu rozmaitych przedmiotów.

264.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem robót publicznych z dnia 22. września 1914

o zgłaszaniu przedsiębiorstw górniczych celem ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków.

Na zasadzie § 18. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1888, o ubezpieczeniu robotników od nieszczęśliwych wypadków, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przedsiębiorstwa, które według rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. kwietnia 1914, Dz. u. p. Nr. 80, dotyczącego ubezpieczenia robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków, mają być ubezpieczone w zakładzie ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków, ustanowionym na zasadzie § 2. wspomnianego rozporządzenia, winni zgłosić odnośni przedsiębiorcy w tym zakładzie do dnia 15. listopada 1914.

Przedsiębiorstwa nowo powstałe po dniu wyżej oznaczonym należy zgłaszać w ciągu 14 dni.

§ 2.

Zgłoszenie skutecznia się przez wypełnienie dwóch egzemplarzy wzoru, dodanego do statutu zakładu, i wysłanie ich do zakładu ubezpieczenia, a to o ile chodzi o przedsiębiorstwa, podlegające nadzorowi władz górniczych za pośrednictwem rewirowych urzędów górniczych, zaś o ile chodzi o inne przedsiębiorstwa za pośrednictwem władz politycznych pierwszej instancji.

Zgłoszenia ruchu przedsiębiorstw państwowych i krajowych dokonywa przełożona władza służbowa bezpośrednio w zakładzie ubezpieczenia.

Wzory doniesień można pobierać w zakładzie ubezpieczenia robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków i w rewirowych urzędach górniczych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

265.**Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 2. października 1914,**

dotyczące zakazu wywozu i przewozu rozmaitych przedmiotów.

Na zasadzie artykułu VII. umownej taryfy celnej obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej, ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, wydaje się, względnie ogłasza się po porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim następujące zarządzenia:

§ 1.

W miejsce postanowień rozporządzeń ministerjalnych z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 169, z dnia 1. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 192, z dnia 4. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 197, z dnia 6. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 201, z dnia 4. września 1914, Dz. u. p. Nr. 236, i z dnia 11. września 1914, Dz. u. p. Nr. 244, wchodzi następujące postanowienia:

§ 2.

Zakazuje się wywozu wymienionych poniżej przedmiotów w ogólności i ich przewozu do Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii, Japonii, Czarnogóry, Rosji i Serbii, a to:

I.

1. ziarn i łupin kakao,
2. kawy surowej i palonej,
3. herbaty,
4. pieprzu,
5. zboża (pszenicy, psładu, orkisz, żyta, jęczmienia wszelkiego rodzaju, owsa, kukurydzy, hreczki, prosa),
6. owoców strączkowych (bobu, grochu, soczewicy, wyki, łupin),
7. ryżu,
8. mąki i wszelkiego rodzaju wyrobów z młewa, wliczonych pod Nr. t. 33,
9. słoju,
10. ziemniaków,
11. jarzyn suszonych i konserw z jarzyn z wyjątkiem konserw luksusowych,
12. wszelkiego rodzaju tłuszczów do potraw tudzież słoniny,
13. mięsa świeżego i przyrządzonego, kiełbas z mięsa, konserw z mięsa oraz konserw z mięsa i jarzyn,

14. dziczyzny i dzikiego ptactwa,
15. ryb świeżych, solonych, wędzonych, suszonych, konserw z ryb,
16. sucharów, używanych w armii i na okrętach,
17. chleba i wyrobów z ciasta,
18. czekolady, kakao w proszku,
19. konserw kawowych, kawy słodowej,
20. jaj.

Zakaz wywozu nie obejmuje tak zwanego małego obrotu granicznego między mieszkańcami gmin, położonych bezpośrednio koło linii cłowej, mającego na celu zaspokojenie codziennych potrzeb zapomocą wyżej wymienionych przedmiotów.

II.

1. Bydła, świń, owiec i kóz,
2. koni, mułów, osłomulów i osłów,
3. gołębi,
4. siana, słomy i sieczki,
5. rzepaku, rzepaku do siewu z wyjątkiem nasion buraków cukrowych,
6. siemienia lnianego i konopnego, nasion bawełny, sezamu, orzachy podziemnej, ziarn palmowych, suszonych ziarn orzechów kokosowych, ziarn zaprawki,
7. skórek futrzanych i skórek w stanie surowym, błonek złotarskich,
8. tłuszczu dla celów technicznych i kwasów tłuszczowych,
9. tłustych olejów,
10. drzewa kopalnianego, drzewców surowych na ręczną broń palną, progów kolejowych i słupów telegraficznych,
11. węgla do palenia, tudzież koksu i brykietów,
12. rud kruszcowych,
13. dwusiarczku żelaza,
14. żużli z przedsiębiorstw hut metalowych,
15. asbestu, grafitu, kaolinu,
16. materiałów do farb tudzież wyciągów barwników jakoteż farb wszelkiego rodzaju i farb terowych,
17. materiałów do garbowania i wyciągów materiałów do garbowania,
18. żywicy zwyczajnej, kalafonii,
19. terpentyny i oleju terpentynowego,
20. mastyku i wyciągów mastykowych,
21. teru z węgla kamiennego i wszystkich organicznych produktów, używanych do wyrobu materiałów wybuchowych i materiałów farb terowych, z wyjątkiem kwasu będzwinowego i tegoż soli. Tutaj zaliczyć należy w szczególności następujące produkty i ich sole:
 - a) aldehyd mrówkowy, fosgen (chlorotlenek węgla), chlorometan, chlorek etylowy, kwas octowy kryształiczny, bezwodnik kwasu

octowego, kwasy chlorowo-octowe, ester octowy (octan etylowy), eter aceto-octowy,
 b) benzol, toluol, ksylol, naftalinę, antracen i tegoż związki azotowe, amidowe i chlorowe, jakoteż ich kwasy siarczane, kwasy węglowe i produkty zastępcze:

anilinę, toludyne, ksylidynę, kumidynę, anilinę potasową, naftylamin (alfa i beta), kwas sulfanilowy, kwas metanilowy, kwas naftionowy, naftionat, kwas Freunda, fenylendiamin, toluylendiamin, naftylendiamin, benzidin, tolidin, nadto anilinę i toluidynę jednometyliczną, jednometylową, jednobenzylową, dwumetyliczną, dwuetylową, dwubenzylową, metylowoetyliczną, metylowobenzylową, etylowobenzylową, dyfenylamin, nitrobenzol, dwu- lub podwójny nitrobenzol, dwu- lub podwójny nitrochlorbenzol, nitrotoluol, dwu- lub podwójny nitrotoluol, trójnitrotoluol, nitronaftalinę, kwas ftalowy, kwas antranilowy, chlorek benzyłowy, chlorki benzoilowe,

c) fenol (kwas karbolowy), krezol, dwuoksybenzol (resorcyna), alfa i beta naftol, tegoż związki azotowe, krochmalowe i chlorowe jakoteż ich produkty zastępcze (na przykład kwasy naftolowo-siarczane [kwasy Neville i Winthera, kwasy szafranowe, kwasy Schäffera, F-kwasy, kwasy chromotropowe], kwasy amidonaftolosiarczane [kwasy Gamma, J-kwasy, H-kwasy, S-kwasy, SS-kwasy], anisidine, phenetidine, dianisidynę, azobenzol, amidoazobenzol, amidoazotoluol, acetanilid [antyfebryna], amidoacetanilid, amidofenole, amidokresole, amidofenol dwumetyłowy i dwuetyłowy, kwasy dwuamidostilbenzulowe, kwasy salicyłowe, kwasy nitro- i amidosalicyłowe, kwasy naftolowo-węglowe),

d) aldehydy, ketony, wodne roztwory leku i ich produkty zastępcze (aldehyd będzwinowy, aldehydy azotowe, chlorowe i amidobędzwinowe, czworometyłowe, czworoetyłowe diamidodifenylketony i hydrole).

22. olei mineralnych i wszystkich olei z nich utworzonych, w szczególności benzyny, nafty, olei gazowych i ciężkich olei wszelkiego rodzaju,

23. bawełny, surowej, gremplowanej, blichowanej, zabarwionej, pofarbowanej i jej odpadków,

24. przędzy bawełnianej Nru 12.—36., angielskiej,

25. tkaniny bawełnianej, zwykłej, gładkiej, także pojedynczej cwelichowej, surowej lub blichowanej,

26. lnu, konopi, juty i innych szczegółowo niewymienionych roślinnych materiałów do przędzenia, surowych, moczonych, zmiędlonych, wy-

czesanych, blichowanych, zabarwionych tudzież ich odpadków,

27. przędzy lnianej, konopnej, juty, tudzież przędzy z szczegółowo niewymienionych roślinnych materiałów do przędzenia,

28. tkanin z przędzy lnianej, konopnej, juty i przędz z szczegółowo niewymienionych roślinnych materiałów do przędzenia, niewzorzystych, surowych, blichowanych, wyługowanych, zabarwionych lub przędzonych na kolor pstry, impregnowanych do 80 nici w osnowie i wątku na 2 cm w kwadracie (wyjąwszy dywany i materiały na meble i firanki), nadto przedmiotów wykonanych z przędz tego rodzaju,

29. próżnych worków wszelkiego rodzaju,

30. nakryć na wozy i innych płacht z grubych materiałów, także impregnowanych, z wyjątkiem przykryw, używanych w zwyczajnym ruchu kolejowym i okrętowym, następnie namiotów i płóciennych drelichów na namioty Nru t. 207 a 2, o wadze od 500 do 550 g na metr kwadratowy,

31. powrozów o grubości na 10 do 25 mm włącznie,

32. wełny, surowej, oczyszczonej, wyczesanej, zabarwionej, blichowanej, nafarbowanej i jej odpadków,

33. przędzy zgrzebnej z wełny Nru 12. do 29. metrycznej,

34. wełnianych nakryć i koców,

35. materiałów na mundury i gotowych mundurów wszelkiego rodzaju,

36. zbitej wełny do maszyn,

37. grubych szczotek (szczotek do koni, zgrzebeł),

38. koszy do pakowania i do noszenia,

39. tektury dachowej,

40. papieru do druku,

41. kauczuku, gutaperki (także balaty) w stanie surowym lub oczyszczonym, nadto ich odpadków, faktisu (surogatu kauczuku),

42. wyrobów kauczukowych Nr. t. 305—320; Uwaga: Zakazowi wywozu nie podlegają inne towary, których nieznaczne części sporządzono z kauczuku,

43. wyprawnej skóry wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem skóry galanteryjnej,

44. wyrobów siodlarskich, rymarskich i miechownickich, o ile one zdatne są dla użytku wojskowego,

45. trzewików i butów dla mężczyzn o wadze jednej pary ponad 600 g, tudzież opanek,

46. towarów futrzanych z pospolitych skór,

47. baraków i gotowych części składowych baraków, drewnianych łodzi, wiosł, tudzież skrzyń do gotowania i taczek,

48. łąk i podstaw do siodeł,

49. nosz, służących do przenoszenia na koniach itd.,
50. izolatorów do zakładania telegrafów i telefonów, zmontowanych lub nie,
51. odłamków żelaza, starego żelaziwa (śrutu),
52. odpadków żelaznych wszelkiego rodzaju, odpadków blachy pobielernej,
53. żelaza nakrzemionego, żelaza manganowego i innych aliaży żelaza,
54. stali specjalnej (stali chromistej, stali niklowej, stali wolframowej, stali narzędziowej itd.) w ingocie lub walcowanej, kutej albo ciągniętej,
55. drutu żelaznego i stalowego, także cynowanego lub cynkowego o grubości 0·3 do 6 mm,
56. I-dźwigarów o wadze od 16 do 186 kg i II-dźwigarów o wadze 8·7 do 50·5 kg na metr bieżący,
57. blachy żelaznej i stalowej o grubości 0·7 do 2 mm przy długości od 1000 do 3700 mm i szerokości od 360 do 850 mm, nadto takie blachy o grubości od 10 do 12 mm,
58. blachy cynowanej,
59. rur z żelaza kutego,
60. drutu kolczastego wszelkiego rodzaju, powrozów drucianych od 8 do 35 mm grubości,
61. konstrukcyi mostów, także rozłożonych,
62. kotłów (flaszek) do transportu gazów zgęszczonych,
63. pochodni, przydatnych na wypadek burzy, tudzież min rzecznych i morskich oraz naczyń do min,
64. puszek, domowego i kuchennego naczynia z blachy pobielernej,
65. szyn i środków do ich przymocowywania, urządzeń do wymijania i urządzeń do miejsc krzyżowania się, platform do przesuwania, hamulców i pufrów,
66. kłonic i przyrządów do łamania grubego kamienia,
67. skobli i łopat,
68. haków i młotów o wadze poszczególnej sztuki ponad 500 g, czarnych lub zwyczajnych,
69. trzeli, kandarów, strzemion, bodźców, okucia i innych przedmiotów z żelaza do jazdy konnej i powożenia,
70. zgrzebeł końskich z blachy,
71. podków, bródek do podków, hufnali,
72. kotwic (o dwu lub więcej łapach),
73. węgielnic stolarskich (fasonowych) o długości na 25 × 25 do 60 × 60 i grubości na 3 do 7 mm,
74. większych taśm do mierzenia w puszkach,
75. pilników o długości nacięcia 250 mm i większej,
76. świdrów wszelkiego rodzaju, hebli i rzezaków, dłut, kluczy do śrub o wadze wyższej niż 250 g,
77. pił z wyjątkiem piłek zakrętowych,
78. łańcuchów żelaznych o grubości ogniwa na 8 do 10 mm,
79. wozów o ruchomych skrzyniach i podstaw takich wozów dla kolei polnych,
80. sieci dla ochrony torped,
81. panczerzy ochronnych oraz części składowych tychże i konstrukcyi pancernych dla dział,
82. osęk, żelaza włazowego dla zakładania przewodów elektrycznych,
83. torped i ich części składowych, na przykład: rezerwoarów na powietrze, puzder na patrony wybuchowe, mechanizmów do poruszania, śrub śmigowych,
84. broni, podstaw na broń oraz części składowych broni wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem broni łowieckiej i luksusowej,
85. metali nieszlachetnych i stopów metali w stanie surowym, starym, w odłamkach lub odpadkach, jakoteż zrobionych z nich płyt, blach, sztab, prętów i drutów,
86. przedmiotów w całości lub w części, z ołowiu, cyny, miedzi, niklu lub glinu, o ile te metale nie znajdują się w tych przedmiotach jedynie tylko w całkiem nieznacznej ilości, czcionek drukarskich,
87. siatek mosiężnych,
88. parowych walców do ulic, lokomobil poruszających się, lokomotyw, także rozłożonych na części,
89. silników spalinowych wszelkiego rodzaju,
90. pomp do tłoczenia gorącego powietrza, pulsometrów,
91. kafarów różnego rodzaju, wielokrążków, krążków, dźwigni, przewoźnych żurawi, maszyn do obrabiania metali, maszyn do wyrobów materiałów z drzewa i z papieru, także w stanie rozłożonym,
92. drabin do przesuwania,
93. miechów, wymienionych w klasie taryfy XL, kuźni polowych i takich pieców piekarskich,
94. kondensatorów elektrycznych,
95. przyrządów telegraficznych (także radiotelegraficznych), telefonicznych, tudzież mikrofonów, urządzeń piorunochronnych, antenów (części składowych masztów i przewodów dla radiotelegrafów),
96. stosów galwanicznych wszelkiego rodzaju, akumulatorów, oraz ich części składowych,
97. drutów izolowanych,
98. kabli telegraficznych i telefonicznych,
99. węgli do elektryki,
100. wozów ciężarowych, kuchni przewoźnych i takich pieców piekarskich, wozów do transportowania chorych, także rozłożonych,
101. kół do jazdy, automobili (także kół motorowych) i motorów automobilowych, statków po-

wietrznych wszelkiego rodzaju oraz części składowych dopiero co wymienionych przedmiotów, wozów towarowych i osobowych dla kolei żelaznych,

102. komórek i materiałów na komórki dla aeroplanów i balonów,

103. statków drewnianych i żelaznych, statków parowych i łodzi motorowych,

104. instrumentów chirurgicznych i medycznych,

105. instrumentów niwelacyjnych, planimetrów, węgielnic bębnekowych,

106. binokli, teleskopów, reflektorów i mierników odległości, optycznych przyrządów sygnałowych i ich części składowych,

107. instrumentów dla lotników i żeglarzy do wymiarów kątowych, żeglarskich mierników do mierzenia odległości jazdy, głębomierzy, chronometrów, zegarów do obserwacji, busoli i ich przynależności, busoli bąkowych i ich przenośni, lotniczych przyrządów miernicznych, aparatów fotograficznych z odległością ogniskową ponad 180 mm,

108. prawideł do torów i zaciosów dla budowy kolei żelaznych,

109. naczyń bakteriologicznych.

110. antymonu, rtęci, siarki i kwasu siarczanego, saletry i kwasu azotowego, kwasu solnego, chloranu potasowego, węgla wapniowego, ługu do robienia mydła, gliceryny surowej i oczyszczonej, acetonu, bezwodnika siarkowego, kwasu siarkowego i kwasu pikrynowego,

111. wodoru i tlenu w stanie zgęszczonym lub płynnym,

112. wypalanej glinki, kwasu winnego, kwasu winnokamiennego, kwasu cytrynowego, sinka potasowego, sinka sodowego, octanu wapniowego, azotanu barytowego, szczawianu sodowego, siarczanu amonowego, paraformaldehydu i rozczyńców formaldehydu,

113. walców do drukarni i masy do walców drukarskich,

114. następujących materiałów lekarskich i towarów lekarskich: antypiryny, aspiryny, atropiny, wody migdałowej, bromu i jego połączeń, katgut, chininy (kwasu solnego i siarczanego), chinosu, jedwabiu chirurgicznego, chloroformu, kokainy i jej soli, kodeiny (kwasu solnego i fosforowego), formaliny, fuksyny, jodu, jodka potasowego, jodka sodowego, jodoformu, jodiny, rtęci jodowej, morfiny i jej soli, eteru do usypiania, opium, nalewki opiovej, fenacetyny, pyrazolonum phenyldimetylicum i jego artykułów pochodnych (piramidonu itp.), rtęci i jej soli, salipiryny i jej preparatów zastępczych, nasieni strofantus i preparatów strofantus, strychniny i jej soli, styrakowcu, sulfonalu, waseliny, weronalu, soli bismutowej, tudzież waty do opatrunków, gazy do opatrunków, i innych materiałów opatrunkowych jakiegokolwiek bądź formy.

115. materiału dla pożywki bakteriologicznej (agaru, gelatyny, peptonu), materiałów do szczepień ochronnych, surowic ochronnych i surowic leczniczych dla chorób zakaźnych, zwierząt dla doświadczeń,

116. amunicji i jej części składowych wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem patronów śrutowych,

117. materiałów wybuchowych, wszelkiego rodzaju środków do strzelania, rozsadzania i zapalania,

118. fosforanów i nawozów sztucznych tudzież środków nawozowych, wytworzonych z azotu powietrza,

119. otrębów, oraz paszy wzmacniającej wszelkiego rodzaju (lnianych makuchów i innych stałych resztek, pozostałych po fabrykacji olei tłustych, także zmielonych, siekanych buraków, paszy wzmacniającej melasowej itd.).

Ministerstwo skarbu jest upoważnione w nadzwyczajnych wypadkach do zezwalania w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny na wyjątki od powyższych zakazów.

§ 3.

Ruch graniczny samochodami (automobilami i kołami motorowymi), kołami do jazdy, wozami ciężarowymi, końmi, mułami, osłomułami, osłami, innymi zwierzętami pociągowymi i jucznymi oraz bydłem pastewnym pędzonym przez granicę umownego obszaru celnego do państw, do których przewóz nie jest zakazany, jest dopuszczalny według następujących postanowień:

a) Z powiatów granicznych, leżących z tej strony, do przyległych powiatów zagranicznych można powyższe artykuły przeprowadzać w obrocie przemysłowym i gospodarskim, jakoteż do innego przejściowego użytku, w ruchu podróznym i handlowym lub też w celu wygonu na pastwisko tylko za zezwoleniem rządowych władz bezpieczeństwa (rządowych władz policyjnych lub starostw) i tylko w postępowaniu zapiskowym z obowiązkiem wprowadzenia rzeczy tych z powrotem przez graniczny urząd celny, wymieniony wyraźnie w certyfikacie zezwolenia, a to w ciągu terminu, który będzie wyznaczony odpowiednio do zachodzących okoliczności. Osobom, znany w urzędzie i zasługującym na zaufanie, mogą graniczne urzędy celne zezwolić w krótkiej drodze na taki ruch graniczny pod takimi samymi warunkami;

b) artykuły, wyliczone w ustępie pierwszym tego paragrafu, wprowadzane z powiatu granicznego zagranicy do przyległego powiatu granicznego, leżącego z tej strony, dla celów przemysłowych lub gospodarskich, do innego użytku przejściowego, w ruchu podróznym i handlowym lub

też w celu wygonu na pastwisko należy podać celnemu postępowaniu zapiskowemu celem zabezpieczenia sobie prawa do wolnego wywiezienia tych rzeczy z powrotem. Wywóz powrotny jest dozwolony tylko przez graniczny urząd celny, oznaczony w rewersie zapiskowym z uwzględnieniem odnośnego wniosku strony i po stwierdzeniu tożsamości dotyczących przedmiotów;

c) zakazy w sprawie ruchu granicznego, zawarte w § 2. niniejszego rozporządzenia, jakoteż postanowienia, wydane w § 3., punkt a) i b), nie mają zastosowania do środków komunikacyjnych tych kursów pocztowych, które idą przez granice celne, o ile owych środków komunikacyjnych używa się do służby pocztowej.

§ 4.

W wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących mogą naczelnicy krajów na specjalną prośbę zezwolić w porozumieniu z wojskowymi komendami terytoryalnemi na wywóz poszczególnych w § 3. wymienionych artykułów, jakoteż na obrót takimi rzeczami do tych państw, do których przewóz nie jest zabroniony, także w wypadkach innych aniżeli wymienionych w § 3., punkt a) i b).

Naczelnikom krajów wolno również w porozumieniu z krajowymi władzami skarbowymi a ewentualnie także z wojskowymi komendami terytoryalnemi zezwolić gospodarzom wiejskim, którzy mieszkają w powiatach granicznych z tej lub z tamtej strony i posiadają lub dzierżawią pola, łąki lub pastwiska w powiecie granicznym, leżącym z drugiej strony, albo których grunta przecięte są linią celną, a to na prośbę tych gospodarzy i wśród okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie, oraz po wydaniu odpowiednich zarządzeń celem zapobieżenia ewentualnemu nadużyciu:

a) na wolny wywóz przez linię celną wymienionych w § 2. płodów naturalnych tych gruntów, względnie zboża, potrzebnego do ich zasiewu;

b) na przekroczenie granicy drogami bocznymi z własnym bydłem roboczym lub pastewnym.

§ 5.

O zezwolenie na wywóz artykułów, wymienionych w §§ 3. i 4., winni posiadacze tychże prosić rządowe władze bezpieczeństwa (rządowe władze policyjne lub starostwa), względnie graniczne urzędy celne.

Zezwolenia tego, które w miarę ocenienia odnośnych władz można w danym razie uczynić zawisłym od dania odpowiedniego zabezpieczenia, należy udzielać jedynie osobom zupełnie pewnym, a to raz na zawsze albo w każdym przypadku z osobna.

§ 6.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie odnoszą się do transportów, przedsiębranych w interesie państwowego zarządu wojennego.

§ 7.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia będzie się karało według obowiązujących norm prawnych.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

Engel wlr.